

A-VIII-a zi

Claudiu Ciobanu

Se apropie de mine,
Privindu-mă adânc în ochi—
Cu ochii ei ascunși și negri,
Sub un vâl de promoroacă
Pe-al umbrelor incandescente sorti.

Din nou același scâncet
Și demonii cu chip de carne,
Cuprinzând în disperare
Tot ce s-a ascuns în noapte.

Mai încearcă dacă poți,
-Va ispiti ea Dumnezeu!
Să dai viață la nerozi,
Și ce-au distrus, repară!

Încoronează metastaza
Să o poți cunoaște astăzi,
În neant dispare răsăritul...
Privească el neputinciosul,
La malul ce se surpă
Peste un morman de oase.

De câte ori să mai apari
Să te poți scufunda din nou,
În umbra lui Neptun și Zeus
Pentru a stârpi erori?